

JAG VILL HA EN HUND

HANDBOK FÖR BARN
SOM ÄLSKAR HUNDAR

Kalle Dixelius · Emma Ganslandt

BONNIER
CARLSEN

JAG VILL HA EN HUND

HANDBOK FÖR BARN
SOM ÄLSKAR HUNDAR

Kalle Dixelius · Emma Ganslandt

BONNIER
CARLSEN

Innehåll

Förord	8
Var kommer hundar ifrån?	10
Världens olikaste djur	14
Hur ska du göra när du träffar en hund?	16
Hur pratar hundar?	18
Vad kan hundar jobba med?	22
Varför luktar hundar varandra i rumpan om de har så bra luktsinne?	28
Varför kissar hundar överallt?	30
Hur ska man få sina föräldrar att skaffa en hund?	32
HEMLIGT (Tjuvknep)	41
Vilken hundras ska ni ha?	48
Vilka sorters hundar finns det?	50
Expertens rekommendationer på hundraser som passar vissa vuxna	54
Var köper man en hund?	57
Hur lär man hundar trix?	60
Hundrekord	64
Glöm inte	68
Hundgalleri	70
Sådan herre, sådan hund	76

Förord

*Border collie,
jobbar hårt!*

*Beagle,
så himla söt!*

När jag var liten ville jag ha en hund så mycket att det nästan gjorde ont. Jag skrev "hund" överst på varenda önskelista, både till julafton och till min födelsedag. Men min mamma var allergisk (sa hon i alla fall). Så jag fick fortsätta att drömma. Jag brukade fantisera om vilken ras som skulle bli min första hund. Först ville jag ha en **sankt bernhard** eller en **newfoundland**. De är stora, snälla och med massor av päls. Under en period ville jag ha en **beagle**, sedan var jag mer inne på **border collie**. Sedan snöade jag in på **rhodesian ridgeback**, eller kanske **weimaraner** (de kallas för "spökhundar"!)

Min hund skulle vara den snällaste, roligaste och gosigaste kompis som fanns. Den skulle alltid finnas där, och vi skulle leka, kramas och ha kul hela dagarna. De gånger vi var hemma hos någon som hade hund, ville jag alltid gå ut med den. Jag ville alltid hälsa på alla hundar. Jag var aldrig rädd för dem, inte ens om de hoppade upp och slickade mig i ansiktet.

*Sankt bernhardshund,
en snällis!*

*Weimaraner,
en gullig spökhund!*

*Newfoundlandshund,
kallas ofta newfie!*

Rhodesian ridgeback, med namn från sin "hårkam" (ridge) på ryggen!

Det dröjde ända till jag var FYRTIOSEX år innan jag till slut fick min hund. Så jag vet hur det är att längta. Det är som att ha ett hundformat hål i själen som bara kan fyllas av en vovve. Därför skrev jag den här boken. Om du längtar lika mycket som jag gjorde, kan du använda några av tipsen i boken för att få dina vuxna att skaffa en hund. Kanske, kanske fungerar det. Men det är inte säkert. Det kan vara så att du måste vänta tills du blir vuxen.

Men håll ut! Det är värt varenda minut. Det vet jag nu. Varje gång jag kommer hem får jag ett kärleks-överfall av min Maggie. Hon är svart, lurvig, busig och gosig. Hon älskar att springa efter sin frisbee och hon kan stå på bakbenen. Hon vill sitta i mitt knä när jag äter frukost (speciellt om jag har skinka på mackan). Hon vill bada på stranden, men vågar bara gå i till knäna. Hon är väldigt bra på att spana efter ekorrar.

Hon är den bästa hunden i hela världen, och hon är min.

/Kalle och Maggie

Foto: Stefan Tell

Var kommer hundar ifrån?

För jättejättejättelängesedan, kanske 30 000 år eller mer, satt en stenåldersfamilj runt elden och pratade.

"Ät upp din mammutgryta nu, Göran" sa pappan.

"Nämen Kerstin, släng inte matrester omkring dig så där" sa mamman.

Allt var som vanligt. Men plötsligt sa Göran:

"Ååååh, vilken söt vargunge. Får jag behålla den?"

En bit bort satt en liten, liten vargunge och tittade med stora, ledsna ögon på matresterna som Kerstin hade slängt på marken.

"Är du galen? Det är ju en VARG! De är farliga! De äter upp oss! Kör bort den med en gång!" sa mamman.

"GÖR SOM MAMMA SÄGER NU GÖRAN" morrade pappan.

Nästa dag när de satt och åt vid elden, kände Göran någonting kallt och vått som snuddade vid hans rygg. Det var vargungens nos. Den var lika söt idag också. När mamma och pappa inte såg, gav han vargungen de där sega mammutbitarna som han inte gillade.

Göran berättade för Kerstin, som lovade att inte säga något. Fluffen – som de kallade vargungen – blev deras hemlighet. De gav henne mat och blev kompisar med henne. När mamma och pappa var i skogen och letade bär eller jagade, så lärde de Fluffen olika trix och kramade henne.

En natt när familjen låg och sov, vaknade alla med ett ryck.
Ett långt AAAA0000UUUUUUU hördes utanför grottan.
Pappa tog fram sin pilbåge för att skjuta ihjäl djuret.
Men Göran och Kerstin var lugna.

"Lägg ner pilbågen pappa" sa Kerstin.

"Det är bara Fluffen" sa Göran.

"Fluffen?"

"Ja. Jag och Kerstin har blivit kompisar
med en varg och den vaktar oss nu.
Jag skulle tro att hon har sett en
björn eller nåt."

*Då förstod mamma och pappa att det
kunde vara bra att ha en varg som kompis.
Fluffen fick flytta in i grottan.
När hon fick valpar, fick de bo kvar.*

Kanske gick det till ungefär så här när människorna blev kompisar med vargarna. Ingen vet säkert.

Människorna såg i alla fall till att de lite mindre och snällare vargarna fick valpar med varandra. Då blev valparna mindre och snällare. De hade blivit hundar!

Människorna lärde hundarna en massa saker. De vaktade grottorna mot vilda djur. De gosade med oss så vi höll oss varma när elden slocknade. De hjälpte oss att spåra upp djur som vi kunde jaga. När människor skaffade andra djur – grisar, hästar, kossor, getter, höns och får – vaktade hundarna dem.

Men de lärde oss saker också! Innan människor skaffade hundar, jagade vi till exempel inte i stora grupper. En jägare jagade ett djur. Men hundarna lärde oss att det är mycket bättre att jaga i flock – som vargar gör.

Världens olikaste djur

Tänk om människor var lika olika som hundar. Då skulle du kunna ha en kompis som har fem gånger längre ben än du. Så är det för hundar!

Hundar kan vara pyttesmå, superstora, korthåriga, långhåriga, krulliga, rakhåriga, skalliga (det är sant!), svarta, vita, bruna, gråa, långsmala, korta, höga, låga och ... Ja, de kan se ut nästan hur som helst. En del hundar är snälla och lata, andra är blyga och snabba. Vissa är starka och pigga. Några vill bara jaga fåglar. En del vill bara gräva. Andra vill egentligen bara ligga i soffan och gosa. Ändå är de hundar allihop.

Hur kan det vara så?

Jo, människorna har bestämt vilka hundar som ska få valpar med vilka. Om man till exempel vill ha hundar som är snabba, krullhåriga och bra på att jaga – då låter man en krullhårig killhund få valpar med en snabb tjejhund som är grym på att jaga. Sedan väljer man ut den krullhårigaste, snabbaste valpen som är BÄST på att jaga. Och så får den skaffa valpar med en annan hund som OCKSÅ är bra på att jaga och som är snabb och krullhårig.

Efter ett tag har man fått fram hundar som är superjägare, snabba som vinden och har krullig, gosig päls. Det kallas för *avel*. Och det är på det sättet alla hundraser har kommit till. Det har tagit tusentals år. Men nu finns det hundar som är så små att du kan ha dem i fickan. Och hundar som väger mer än de flesta vuxna. Och hundar utan hår. Och hundar som har så mycket päls att de inte kan se genom den.

Hundar är faktiskt det djur som är mest olika. Inget annat djur är så annorlunda, men ändå samma. Tänk själv: hästar kan ju vara olika varandra. Men inte lika olika som en chihuahua och en sankt bernhard. Katter kan också vara olika. Men inte lika olika som en tax och en grand danois.

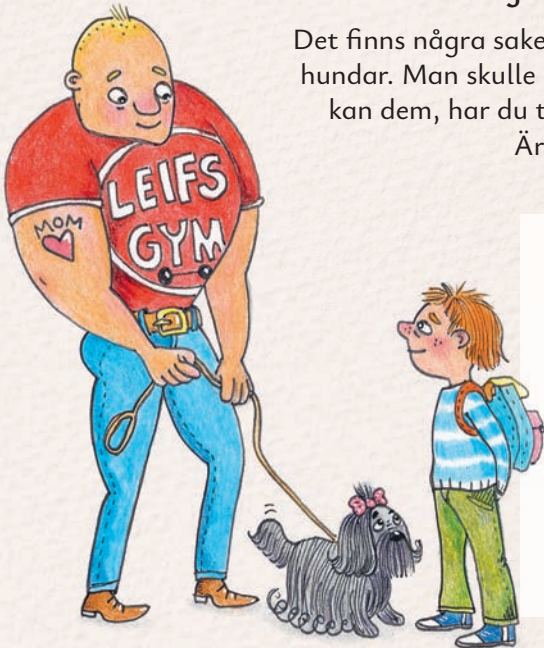
Ändå är alla hundar just hundar. De pratar hundspråk, de gillar kött, leka och att bli kliade i pannan.

Hur ska du göra när du träffar en hund?

Om du inte har någon hund, men tycker att hundar är toppen, då vill du förmodligen hälsa på alla hundar du ser.

Det finns några saker som är bra att tänka på när man träffar hundar. Man skulle kunna kalla det för hundreglerna. När du kan dem, har du tagit träffa-främmande-hundar-kortet. Är du med? Bra. Då kör vi!

1. Fråga alltid hundens husse eller matte om du får hälsa.

En del hundar kan bli lite rädda om du kommer fram utan förvarning. Andra hundar kan känna att de måste vakta sin husse eller matte, och då ser de dig som en fiende (även om du älskar hundar). En del hundar är faktiskt rädda för barn! Så fråga alltid om du får hälsa.

2. Låt hunden bestämma.

Det är klart att du vill klappa den gosiga hunden med en gång. Eller leka och busa med den. Men det är bäst att vara lite försiktig. Hundar kan vara blyga ibland. Då vill de kolla upp vem du är först. Kanske lukta lite på dig. Snegla lite på sin husse eller matte först och gå några varv runt dig.

Så börja med att bara stå helt still. Det kan också vara bra att vända ryggen till hunden. Det betyder: "jag är helt ofarlig och jag litar på dig" på hundspråk.

Om hunden sniffar lite och kommer närmare, betyder det att den tycker du verkar ofarlig. Sedan kan du prova att klappa den.

3. Håll aldrig fast hunden.

Visst är hundar gosiga! Man vill bara krama dem som en nallebjörn. Men tyvärr. Hundar gillar inte att man håller fast och kramar dem. Och de gillar inte att man drar dem i svansen eller lutar sig över dem. Då kan de bli sura och morra. Men klappa och klia brukar gå bra. Och det är ju ganska gosigt det också.

4. Var lugn.

Hundar är väldigt bra på att känna hur vi känner. Och vi smittar dem! Om du skriker, stöjar och hoppar för att hunden är så söt och gullig och rolig och busig – då blir hunden stöjig och busig. Och då kanske den hoppar upp på dig och välter dig. Om du är lite nervös, för att det är en stor hund som ser lite läskig ut, försök att ta det lugnt ändå. Om du är lugn, blir hunden lugn.

Så där ja. Om du bara kommer ihåg de här reglerna så har du tagit träffa-främmande-hundar-kortet. Bra jobbat!

(På sidan 77 hittar du ett tomt kort du kan använda som mall)

TRÄFFA-FRÄMMADE-HUNDAR-KORTET

NAMN:

Kalle Dixelius

ÅLDER:

50 år

FAVORITHUND:

Maggie (min hund)

UTFÄRDAT, DATUM:

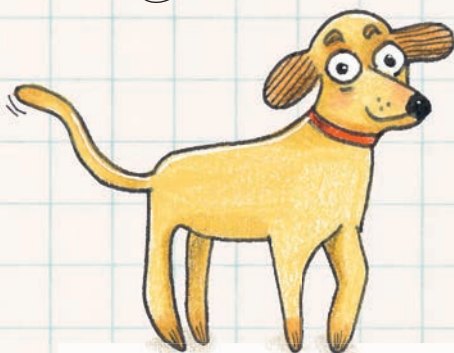
29/4 2024

Hur pratar hundar?

HUNDEXIKON

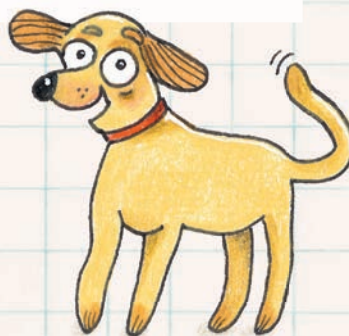
Nu händer det
säkert något kull!

Viftar mjukt på svansen
Jag är glad!

Viftar mjukt på
svansen och skäller

Jag är jätteglad!

Går ned på frambenen,
rumpan i vädret och
viftar på svansen

Jag vill leka! Kom igen!
Lek med mig! Allt är
superkul!

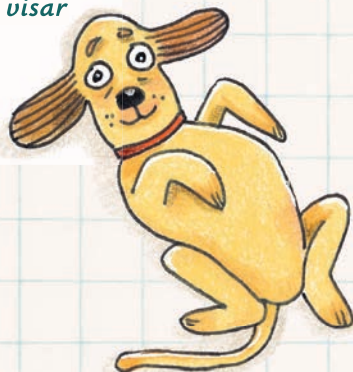
Slickar dig i ansiktet

Vi är kompisar.
Jag gillar dig!

Lägger sig avslappnat på rygg och visar magen eller vänder ryggen till

Jag litar på dig. Jag är helt trygg. Du bestämmer över mig!

Svensen rakt bakåt, öronen uppåt

Nu jäklar händer det grejer. Jag håller koll!

Ni kollar på TV ni, men jag håller koll.

Lägger sig ned på mage med huvudet rakt upp

Jag är beredd nu.

Svensen rakt upp och viftar långsamt åt sidorna. Står stilla på raka ben.

Jag är beredd. När som helst kan något hända. Är det en boll där borta?

Svensen rakt bakåt, smyger framåt

Nu har jag sett något viktigt. Kanske en duva eller en annan hund. Måste kolla vad det är.

Näe alltså.
Jag har en dålig
känsla.

Flämtar snabbt med halvöppen mun

Något känns inte bra.
Jag är nervös.

**Tungan hänger
och dinglar ut
genom munnen**

Jag är törstig.
Ge mig vatten!

**Svensen
mellan benen**

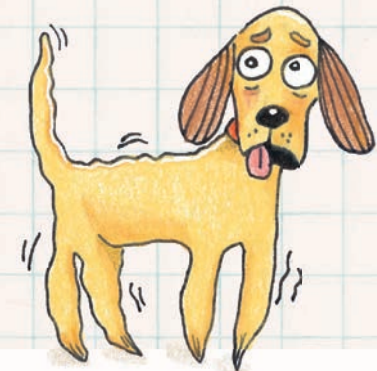
Jag är rädd.

Om du ser att en hund
verkar stressad eller rädd,
ska du låta den vara ifred.
Rädda hundar kan bli arga.
Låt deras husse eller matte
ta hand om dem.

**Svensen mellan
benen och gnyr**

Jag är jätterädd!

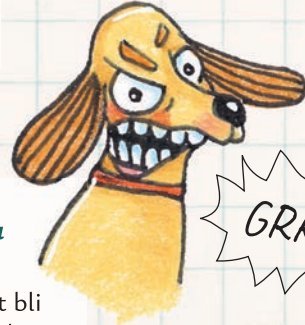
Flämtar snabbt med halvöppen mun och darrar

Jag är verkligen supernervös
alltså. Det är något som
känns väldigt oroligt just nu.

**Drar tillbaka läpparna
och visar tänderna**

Jag är irriterad och arg.

GRRRRR

**Visar tänderna
och morrar**

Jag är på väg att bli
riktigt förbannad.

**Visar tänderna
och skäller**

Jag är SUPERARG!

**VOFF
VOFF!**

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYC...

Ylar

Här är jag! Jag är
precis här. Är det
nån som hör mig?

Varför ylar vissa hundar?

En del hundar ylar när de till exempel hör en brandbil eller något annat ljud. Andra hundar ylar när de är ensamma. Inget vet exakt varför de gör så, men man tror att det är ett sätt att berätta för andra hundar att de finns.